

GERÇEKLIKTE KOPTULAR!

Siyasi iktidar bugüne kadar yaptığı her şeyde başarılı olmuş gibi bir algı yaratmak için, o kadar üst perdeden attı tuttu ki, nihayetinde gerçeklikle tüm bağını kopardı. “Pandemiyle mücadelede dünyanın önde gelen ülkelerinden biriyiz” dediler; onlar bu açıklamayı yaparken vaka sayıları en üst noktaya çıktı. “Artık normalleşebiliriz” dediler; işler çığrından çıktı. “Salgın kontrolümüz altında” diyorlar; ipin ucunu bütünüyle kaçırdılar. “Ekonominin çarklarının dönmesi gerekiyor” diyorlar; ardından

“Bundan sonra minibus ve otobüslere ayakta yolcu alınmayacak” diyorlar. Doğal olarak ilk akla gelen de sabah işe gitmek için evinden çıkan insanların ezici çoğunluğunun kendine ait bir arabasının olmadığı düşünülürken sıkış tıkaş otobüs, minibüs ve metrobüslere binmek zorunda olduğu... İnsanlara “Bırakın artık şu düğün vs’yi” derken, kendi milletvekillerinin çocuklarının kalabalık davetli sayısıyla “İhtişamlı” düğünler yapması... “Sosyal mesafeyi koruyalım” denilirken, miting ha-

vasında topladıkları insanlara otobüslerin üzerinden çay atılması... vb vb. Örnekler o kadar çoğaltılabilir ki!

Bu, açıkça siyasi iktidarın halkın karşı karşıya olduğu sorunlardan ya bîhaber olduğunu ya da haberdar olduğunu ama kulak arkası ettiğini gösteriyor.

Gerçeklikten kopanlar er ya da geç gerçekliğin kendisine çarpmak zorunda kalacaklardır. Bu sınıflar savaşının kaçınılmaz yazgısıdır!

MÜCADELE BİRLİĞİ

09 Eylül 2020- S111 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

HER ŞEY POLİTİK

21 yaşında gencecik bir kadın. Dersim’de öğrenci. 249 gündür kayıp. Bir polisin oğlu üzerinde yoğun şüpheler var. Hatta o polis ailesinin tümüne dair...

Genç kadının ailesi yalnızca kızlarını bulmak, en azından akıbetini öğrenmek istiyor. Siyasal hiçbir söylemde bulunmuyorlar. Bakanla da görüşüyorlar, dertlerini anlatıyorlar. 249 gündür bir sonuç yok.

Gülistan’dan bahsediyoruz.

249 gündür genç kadını bulamayan, akıbetini aydınlatamayan, ülkenin dört bir yanında her gün onlarca insanı gözaltına alıp zindanlara tıkarken bir “polis çocuğunu” en azından doğru düzgün sorgulayamayan koca devlet, Gülistan’ın annesini ve ablasını tartaklayarak gözaltına alıyor.

Abla Aygül Doku isyan ediyor duruma: “Bir anne kızının kemiklerini istiyor kemiklerini... Benim ailem bunu yapınca polis memurları burada toplandı. Önce barikatlar kuruldu, daha

sonra annemi, daha önce iki defa kalp krizi geçiren annemi yaka paça buradan götürmeye çalıştılar. Annemin başında beyaz tülbenti kalmamıştı. Çekiştire çekiştire götürüyorlardı. Ben de buna itiraz ettim. Yaklaşık 8-9 polis kollarımdan kavrayarak beni götürdüler. Ben itiraz ettim. Ben katil değilim, ben tecavüzcü değilim, ben kardeşini kaybeden bir ablayım dedim. O sırada kadın polis memuru sırtımı tekmeleyerek, ‘Aygül’e kelepçe takın’ dedi. Ardından sırtıma tekme atmaya devam etti. O tekme sadece bana atılmadı. O tekmeler adalete, hukuka, Türkiye’nin vicdanına atıldı”

Polis eylem yapma kararı veren aileye karşı sert. Birileri onlarla konuş-

maya kalksa, bir röportaj yapmak isteyen olsa, üç polis kamerası aynı anda kayda başlıyor. Polislerin tabiriyle “emir yukardan”!

Her vakayı adiyeye dönüp dolaşıp politik bir muhtevaya kavuşuyor, daha doğrusu üstündeki “sıradanlık tülü” bir çırpıda sökülüp atılıyor ve politik özü açığa çıkıyor. Ya da başka şekilde ifade edelim. Çürüten sistem, her tür sıradan suçluyu bir mıknaş gibi politik iktidar aygıtına çekiyor. Aklınıza gelebilecek her türden sıradan suç ve suçlu, karmaşık bir ilişkiler ağı ile devlet ve iktidara bağlanıyor. Ve böylece sıradan bir vaka denebilecek olaylar bir yerinden devletle ve oradan geçerek politik iktidarla irtibatlanıyor. **2**

ESP Üyesi 14 Kişi Gözaltına Alındı

Dün akşam saatlerinde yapılan baskınlarda ESP üyesi 14 kişi, yine akşam saatlerinde evi basılan ETHE muhabiri Serdal Işık gözaltına alındı.

Ezilenlerin Sosyalist Partisi’ne (ESP) yönelik İstanbul Cumhuriyet Savcılığı tarafından Eylül 2020’de açılan bir soruşturma kapsamında dün akşam saatlerinde Antalya, Diyarbakır, Hatay, İzmir ve birçok ilde çok eş zamanlı yapılan baskınlarda Halkların Demokratik Kongresi (HDK) Eş Sözcüsü Sedat Şenoğlu, ESP PM üyeleri Çiçek Otlu, Volkan Uyar, Mustafa Naci Topar ile parti üyeleri Selver Orman, İlke Başak Baydar, Yücel Karadağ, Ozan Özgenler, Ozancan Sarı, İlhan Aslan, Alper Kaba, Ezgi Bedel, Zekeriya Aykut Karnap ve Gözde Si-

vaslıoğlu olmak üzere 14 kişi gözaltına alındı.

Aynı soruşturma kapsamında parti üyeleri Özgür Barçın ve Bedran Çoğaltan’ın da evlerine baskın yapıldı. Aranmaların evlerinde olmadıkları için gözaltına alınamadığı öğrenildi.

Aynı operasyon kapsamında Ezilenlerin Hukuk Bürosu (EHB) üyesi avukatlarının kaldığı eve de baskın yapıldığı ancak evde kimsenin olmadığı öğrenildi.

EHB’nin Twitter hesabından, aramada hazır bulunması için kimse- nin çağrılmadığı, bilgisayarlara da el konulduğu belirtildi.

Gözaltına alınanlar Vatan Caddesi’ndeki İstanbul Emniyet Müdür-

lüğü’ne götürüldü. 24 saat kısıtlama kararı gerekçesiyle avukatların görüşmesi engellendi.

ESP, SKM, HDP ve HDK, çok sayıda kurumun katılımı ile Kadıköy Süreyya operası önünde basın açıklaması yapılarak gözaltılar protesto edildi.

Açıklamada, saldırılarla devrim ve sosyalizm mücadelesinin engellenemeyeceği belirtilerek, "Mutlaka yeneceğiz, biz kazanacağız" denildi.

EDİTÖR

SAVAŞ VE DEVİRİMCİ POLİTİKA

Doğu Akdeniz’de savaşa doğru dörtlüye gidildiği artık herkes tarafından kabul ediliyor. Bu, son anda ortaya çıkacak bir girişimin savaşı önleme ihtimalini içeriyor elbette. Böyle bir girişim ortaya çıkmı, çıkarsa başarılı olur mu belli değil.

Rusya, dün itibarıyla, Dışişleri Bakanı Lavrov üzerinden muhtemel savaşın tarafları arasında arabuluculuğa hazır olduğunu açıkladı.

“Rusya Dışişleri Bakanı Lavrov, Kıbrıs’ta Cumhurbaşkanı Anastasiadis ile yaptığı görüşmesinde, ‘Akdeniz’deki durum bizi endişelendiriyor. Türkiye Cumhuriyeti ile ilişkiler bakımından, diyalogun başlatılmasına yardım etmeye hazırız’ dedi.”

Rusya’nın arabuluculuğu kabul edilir mi, edilse bile başarılı olur mu, bunlar yanıtı olmayan sorulardır. Çünkü, hem D.Akdeniz’de hem de sözkonusu bölgenin dışında olduğu halde bölgeye etki eden sayısız iradenin çarpışması sözkonusu.

Bugün bir devletin ya da devletler grubunun bir girişimi yarın başka bir devlet ya da devletler grubunun girişimi tarafından kesintiye uğratılıyor vb vb.

Bütün bu belirsiz tablo içinde bir nokta kesin: Bu bir paylaşım savaşıdır. Bu paylaşım savaşı emperyalist ve gerici devletler tarafından yürütülmektedir. Emperyalist ve gerici devletler arasında yapılacak bir yağma, bir paylaşım savaşında paylaşma sadece ve sadece güce göre yapılır. Emperyalist ve gerici devletlerin gücünü ölçmenin tek yolu ise savaştır. Gücü ölçecek başka bir yol yoktur.

Buradan şu kaçınılmaz sonuca ulaşıyoruz: Arabuluculuk girişimleri başarılı olsa bile, bu başarı, savaşı gelecek bir tarihe ertelemekten başka bir işe yaramaz. **2**

SAVAŞ VE DEVRİMCİ POLİTİKA

Baş tarafı 1. sayfa

Şüphesiz, buradan hareketle savaşın, ne olursa olsun, kaçınılmaz, mukadder bir sonuç olduğu sonucu çıkmaz, çıkarılmamalı. Buradan çıkarılacak sonuç, savaşın tarafları durumundaki ülkelerde sermaye egemenliği ve burjuva iktidarlar ayakta kaldıkları sürece yağma ve paylaşım savaşlarının; dolayısıyla D.Akdeniz’de bir paylaşım savaşının kaçınılmaz olduğudur.

Çünkü bu tür savaşları yöneten, çıkartan; bu savaşlara gerici karakterini veren şey sermaye sınıfı ve onun politik iktidarları olarak burjuva iktidarlardır.

Buradan şu basit ama bir o kadar önemli ve yaşamsal sonuca ulaşıyoruz: Emekçi sınıfların, ezilen halkların yararına olmayan, onlara kan, acı, gözyaşı ve sefaletten başka bir şey getirmeyen bu tür yağma ve paylaşım savaşlarını önlemenin tek yolu, her ülkedeki burjuva iktidarların devrimlerle yıkılması; yerlerine halkların devrimci demokratik iktidarlarının, emeğin iktidarının kurulmasıdır.

Gerici, yağma ve paylaşım amaçlı da olsa, bir dış savaş ancak güçlü saikler sözkonusu olduğunda ortaya çıkar. Güçlü saiklerle, ortaya çıkmış ya da çıkmak üzere olan bir savaş, “savaş karşıtı” eylemlerle, “savaşa hayır” sloganı altında yürütülecek kampanyalarla önlenemez. Önlenemediği yaşamda defalarca görülmüştür. Oldukça güçlü ve dünya çapında yürütülmesine rağmen savaş karşıtı kampanya ne Afganistan işgalini ne de Irak işgalini önleyebilmiştir.

Burjuva iktidarlar ve devletler güçlü bir ayaklanma ya da devrimle karşılaşmadan, böyle bir gelişmenin potansiyelini ciddi biçimde görmeden kendisine ganimet getireceğini umduğu bir savaştan vazgeçmez.

Savaş ise emekçi sınıflar üzerinde yaratacağı yıkım ve yol açacağı sonuçlarla bir devrim için gereken tüm koşulları hazırlar. Böyle koşullar varsa onları daha da olgunlaştırır ve iktidarın emekçi sınıflar tarafından fethini kolaylaştırır.

Devrimci politika, emekçi sınıfların, ezilen halkların çıkarına olan politika işte bu koşullardan bir devrim için, politik iktidarın fethi, ele geçirilmesi için yararlanmaktadır.

Devrimci politika budur. Bu politik çizgi, sadece Türkiye ve Kürdistan proletaryası ve emekçi sınıfları tarafından değil, uluslararası proletarya tarafından da izlenmesi gereken çizgidir. İşçi sınıfının, emekçi kitlelerin, ezilen halkların izlemesi gereken politika budur. Ve sosyal reformistlerin, oportünistlerin, küçük burjuva uzlaşmacıların sustukları, geçitirdikleri nokta da budur.

Bu saydığımız güçlerin hepsi savaşa “karşıdır.” Hepsi, hükümetlerin savaş politikasına karşıdır. Hepsi savaşın yağma ve paylaşım savaşı olduğunu kabule hazırdır. Hepsi kurtuluşun sosyalizmde olduğunu propagandaya dünden razı ve hazırdır. Ama hiç biri, işçi sınıfına, emekçilere, ezilen halklara savaşın yol açacağı koşullardan kendi hükümetlerini bir devrimle yıkmaya ve iktidarı ele geçirmeye yolunu göstermez; hiç biri bundan tek sözcükle söz etmez. Hiç biri sosyalizme geçişin biçimi, yolu-yöntemi üzerinde tek kelime etmez. Çünkü, sermaye sınıfı ve onun politik iktidarları için anahtar mesele, can alıcı konu budur.

Sermaye sınıfı ve burjuva politik iktidarlar iktidara dokunmamak, ondan söz etmemek koşuluyla sonu sonuna diğer tüm eleştirileri, tüm karşı çıkışları sineye çekmeye hazırdır. Ama özellikle bir savaş sırasında, savaş koşullarında katlanamayacağı, kabul etmeyeceği nokta, kitlelerin politik iktidarı ele geçirmeye teşvik edilmeleridir, bu yöndeki propaganda ve politik faaliyettir.

Türkiye ve Kürdistan’ın sınıf bilinçli devrimci öncü işçileri devrimci komünist partiyi sosyal reformist, oportünist parti ve hareketlerden bu çizgiye bakarak ayırt etmelidir.

HER ŞEY POLİTİK

Baş tarafı 1. sayfa

Kimi zaman bir “mühim partili” kişinin yakını olması sebebiyle (Eynesil/Rabia Naz), kimi zaman doğrudan kişinin siyasi kimliğiyle (Nadira Kadırova cinayeti), kimi zaman devletin en has adamının aile efradı olmasıyla (Elazığ/ Yeldana Kahraman)... Sıradan bir suç en üst düzeyde siyasi bir içerik taşır hale geliyor.

Ama işin böylesine “yüksek katlara” doğrudan bağlanmadığı olaylar da doğrudan siyasallaşıyor. Tıpkı Gülistan Doku olayında olduğu gibi.

Her şeyden önce kadınlar... öldürülmeden, şiddete uğramaktan, sürekli baskı altında tutulmaktan, ayrımcılığa uğramaktan dolayı isyan eden kadınlar, Gülistan’ı ve vakayı doğrudan sahiplenmekle devlet için hiç istenmeyen bir şekilde “politikleştirdiler” bu olayı. Sadece kadınlar değil, tüm devrimci demokrat kamuoyu, ısrarla, inatla “Gülistan Doku

nerede” diye sormaktan vazgeçmedi. Gülistan’ın ailesi, biraz da bu atmosferden güç alarak kızları için eylem yapmaya koyuldu. “Koca devleti” karşısına almak, ancak böylesine bir toplumsal dayanışmayla mümkün oluyor çünkü.

Bu tür bir bağ oluşmasaydı bile, devletin tutumu farklı olmazdı eylem yapan aileye karşı. Çünkü korkuyorlar. Öylesine yoğun acılar birikti, öfke öylesine büyüdü ki, bunun patlamasından korkuyorlar. En sıradan, basit, naif bir olayın, toplumun genel vicdanına küçük bir dokunuş yapabileceğinden, bunun da adeta bir katarsis etkisi yaratabileceğinden korkuyorlar. Sermaye düzeni ve dinci faşist iktidar için her sıradan eylem, her küçük itiraz, her “makul hak talebi” bir başkaldırı adıdır mevcut koşullarda. Görüyorlar, hissediyorlar, biliyorlar. Her şey politik. Ve her küçük karşı çıkış, büyük isyanların tetikleyicisi.

Gülistan Doku Nerede?

İzmir’de Gülistan Doku İçin Adalet Komisyonu saat 18.30’da Alsancak Halkbank önünde Gülistan Doku’nun ailesine yapılan saldırı ve gözaltını protesto etmek amacıyla basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada okunan metinde “Gülistan Dokunun kayboluşunun ardından Adalet Komisyonları olarak büyük bir iddia ile yola çıktık; Gülistan dokuyu biz bulacağız. Gülistan Doku’yu kadınlar bulacak! Çünkü bizler biliyoruz ki bugün kadınların katledilmesine, kaybedilmesine göz yumanlar Gülistan Doku için hiçbir adım atmıyor! Baş şüpheli Zainal Abakarov hala yargılanmadı. Gülistan Doku için ‘sözde’ yapılan arama çalışmaları devam etmiyor!

Dün Gülistanın kaybedilişinin 247. günüyü. 247 gündür kızlarından haber alamayan Bedriye anne ve abla Aygül Doku Dersim Seyit Rıza meydanında oturma eylemi başlattı. Kadınlar kaybedilirken gözlerini ve kulaklarını kapatan devlet ve kurumları, ‘Gülistan Doku Nerede’ diye soran ailenin önüne barikat kurdu. Aileye destek olmak için Dersime giden heyetimiz alana yaklaştırılmadı. Soruyoruz? Bir genç kadının akıbetini soran aile ve kadınların karşısına kuracağı-

nız barikatları neden katillerin ve Zainal’ın karşısında kurmadınız!

Dün işkenceyle gözaltına aldığınız yine bir kadın katili değil, Zainal değil. Gülistan’ı arayan ve soran Bedriye anneydi! Bizi Gülistan’ı sormaktan ve onu aramaktan vazgeçemeyeceksiniz! Susmuyoruz korkmuyoruz itaat etmiyoruz!” denildi.

Eylemde Nadira Kadırova’nın, İpek Er’in ve daha katledilen birçok kadının katillerinin elini kolunu sallayarak gezdiği hatırlatılarak “Gülistan kayb olduğu günden bu yana kaç kadın katledildi saymıyoruz. Gülistan kayb olduğu günden bu yana kaç kadın katili, tacizci serbest bırakıldı saymıyoruz. Katilleri değil kadınları yargılayan erkek yargı tecavüz faili katil Musa Orhan’ı serbest bıraktı. Nadira Kadırova’nın dosyasını kapattı. Bugün mecliste bir kadının katili dolaşılıyor. Bugün tacizciler, çocuk istismarcıları ellerini kollarını sallayarak aramızda dolaşılıyor” denildi.

Sık sık “Gülistan Dokuyu Bulacağız”, “Kaybedilen Kadınlar İsyanımızdır”, “Yaşasın Kadın Dayanışması” ve “Zainal Derhal Yargılsın” sloganlarının atıldığı eylem alkış ve zılgıtlarla sona erdi.

Cenne ve Seba Maden İşçilerinin Eylemi Sürüyor

Karaman'ın Ermenek ilçesinde Cenne Maden Ocağı'nda işçilerin aylardır ödenmeyen maaşları için bir hafta önce başladıkları iş bırakma eyleminin ardından aynı patrona ait Seba Madencilik'te de işçiler aylardır ödenmeyen maaşları için iş bıraktı.

Gündeme en çok iş cinayetleriyle gelen maden işçileri kölece çalıştırılıyor ve aylarca maaşlarını alamıyor. Maden işçileri yıllardır aynı sorunu yaşadıklarını, fakat devlet yetkililerinin bu konuda hiçbir adım atmadığını belirtiyor.

Cenne Maden Ocağı'nda işçiler bir yılı aşkın süredir ödenmeyen maaşlarını alabilmek için geçen hafta başlayan eylemlerini sürdürürken, aynı patrona ait Seba Madencilik'te çalışan işçiler de 7 aydır ödenmeyen maaşlarını alabilmek için iş bıraktı.

Cenne Maden Ocağı işçilerinden Bağımsız Maden-İş Sendikası üyesi Abdullah Büber, 31 Ağustos Pazar günü maaşları, tazminatları, yıllık izin ücretleri, BES kesintilerini alabilmek için bir eylem başladıklarını belirtti.

Patronla birçok defa görüştüklerini fakat son olarak "Gidin çalışın, kömürü çıkarın, ödeyeceğim" cevabı aldıklarını aktardı. Bu yanıt üzerine işçiler iş bırakma kararı alarak eyleme başladı.

Geçen Yıl Da Eylem Yapılmıştı

Cenne Maden'de işçiler geçtiğimiz yıl da yine ücretlerinin ödenmesi için eylem yapmıştı. 31 Ekim'de 80 işçi 4 ay ödenmeyen maaşlarını alabilmek için iş bıraktı. İşçilere 2 aylık maaşları ödendi ancak çalışma saatleri 6 saat 15 dakikadan 8 saate çıkarıldı. İşçiler işsiz kalmamak, evlerine ekmek götürebilmek için bu şartı kabul etmek zorunda kaldı.

"Düzelir Umuduyla Çalıştık"

Abdullah Büber "Aralık ayının 5'inde yine 4'er, 5'er maaşımız içeriye olduğu için iş bıraktık. Patron tarafından hiçbir şekilde bizimle irtibata geçen olmadı. Şubatın ortasına kadar bekledik. 80 kişiden 40-45 kişilik bir grup eylem yaparak maaşlarını aldı, tazminatsız bir şekilde çıkışları verildi. Geriye kalan kişiler 'acaba düzelir mi ki, çalışır mıyız ki' umuduyla beklemeye devam ettik" dedi.

"Çalışın Öderim Dedi 13 Ay Para Alamadık"

Patronun yapılan görüşmelerde "Gidin çalışın, bende kimse'nin parası kalmaz, kömürü çıkarın ödeyeceğim" şeklinde cevaplar verdiğini aktaran Büber, son olarak 13 aydır ödenmeyen maaşları için 31 Ağustos 2020'de yeniden eyleme başladıklarını aktardı.

Kömürü Seba'dan Satıyor Tahsilat Yapılmıyor

Büber mahkemeye başvurduklarında ise maaşlarını yine alamadıklarını, icracılar geldiğinde ocakta üretim devam etmiyormuş gibi kamuflaj yapıldığını ve patronun bu ocaktan çıkarılan kömürü yine kendisine ait Seba Madencilik üzerinden sattığı için tahsilat yapılamadığını anlattı. Büber patronun aynı zamanda devletten teşvik de aldığını dile getirdi.

"Patron Teşvik Alıyor, Ama Biz Paramızı Alamıyoruz"

"Bizim tam 13 aylık olarak maaşlarımız duruyor. Patronla yaptığımız görüşmelerde bize hukuk yolunu gösteriyor: 'Gidin kömür çıkarın çalışın. Çalışmazsanız gidin mahkemeye verin, mahkeme yoluyla çözebilirseniz de alın' diyor. Cenne'nin kasasında para varsa öder' şeklinde cevaplar alıyoruz. Cenne'nin kasasında paranın ol-

masının mümkün olmadığını biz biliyoruz. Zaten buradan çıkan (Cenne'den çıkan) kömürün Halimiye sahasında Seba Madencilik adı altında kendine ait bir şirkette satışını gerçekleştiriyor" diyen Büber, patronun devletten teşvik aldığını da aktardı.

Kömürün Seba Madencilik üzerinden satıldığını bu konuda iki kez Ermenek İlçe Jandarma Komutanlığındaki ekiplere yakalandığını ve kayıtların olduğunu söyleyen Büber, hukuki başvurularından da sonuç alamadıklarını söyledi.

"Bize icra yolunu gösteriyor. Gidiyorsun, hukuken hak ediyorsun, ondan sonra tahsilat yapamıyorsun. Bunun sebebi, başka şirketten kömürü sattığı için tahsilat yapılmıyor. Buraya icracılar geldiği zaman üretimi durduruyorlar, dışarıda olan kömürü kamufla ediyorlar. Kamufla ettikleri için icra memurları biraz bekleyip gidiyor, daha sonra üretim aynı şekilde kaldığı yerden devam ediyor" diyen Büber devlet yetkililerinden kimse'nin kendileriyle iletişime geçmediğini de vurguladı.

Seba Madencilik'te de işçiler iki gün önce alacaklarının ödenmesi talebiyle iş bıraktı.

Büber "Seba Madencilik adı altında çalışan aynı patronun işçileri 7 aydır maaşlarını alamadıkları için bir eylem başlattı. Onlara destek amacıyla gittik" dedi.

"Ermenek'teki İşçinin Halini Görsünler"

Seba maden ocağında iş bırakan işçiler 7 aydır maaş alamadıklarını ve Cenne Maden Ocağındaki aynı nedenle eylemde olduklarını ifade eden işçiler "Devlet yetkililerini Ermenek'teki maden ocaklarında işçilerin halini gelip görmeye çağırıyoruz" dedi.

İşçiler Cenne Maden Ocağı'ndaki arkadaşlarıyla birlikte haklarını almaya kadar eylemi sürdüreceklerini belirttiler.

"Yenice'de Eylem Hazırlığı"

Bağımsız Maden İşçileri Sendikası Genel Başkanı Tahir Çetin, Cenne maden ocağındaki eylemin yedinci günü yapılan basın açıklamasında Çanakkale Yenice'de maaşları ödenmeyen maden işçilerinin de eyleme hazırlandığını ifade etti. 2014 yılında Soma'da 301 maden işçisinin yaşamını yitirdi-

ğini, bundan 5 ay sonra Ermenek'te de 18 maden işçisinin hayatını kaybettiğini hatırlatan Çetin işçilerin 7 günden beri Cenne 1 Nolu Ocak'ta eylem sürecini yeniden başlattıklarını, bugün de aynı patrona ait Seba Madencilik'te 7 aydan beri maaşlarını alamadıkları için üretimi durduran işçilerin eyleme başladığını söyledi.

Çetin, "Aynı şekilde Çanakkale Yenice maden ocaklarında da maaşlarını alamadıkları için maden işçileri direnişe hazırlanıyor. Kaymakam 15 gün içerisinde maaşların ödeneceği sözünü verdi. Ve şimdi o arkadaşlarımız Eylül'ün 15'inde verilen söz tutulmazsa Çanakkale Yenice'de de bir eylem başlayacak" uyarısında bulundu.

Türkiye'nin dört bir yanında maden işçilerinin aynı sıkıntıları yaşadıklarını dile getiren Çetin, "Bir taraftan da pandemi sürecinde arkadaşlarımız zor durumlar yaşıyor. Yeraltında pozitif çıkan arkadaşlarımızla temastan dolayı karantinaya alınan arkadaşlarımızın 15 günlük ücretleri ödenmiyor. Pandemi süreci tüm maden işçilerini etkiledi" dedi.

Maden Patronları : "İşçileri Kışkırtıyorsunuz"

Soma'daki tüm patronlara yazdıkları yazıyla yeraltında çalışan maden işçilerinin aynı havayı teneffüs ettiklerini, aynı yerlere temas ettiklerini dile getirdiklerini ve bu maden ocaklarında üretimin geçici olarak durdurulmasını ve işçilerin karantinaya alınmasını istediklerini belirten Çetin "Siz işçileri kışkırtıyorsunuz" denilerek Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunulduğunu aktardı.

Pandemi sürecinde maden işçilerinin daha fazla yoksulluğa sürüklendiğini kaydeden Çetin "Arkadaşlarımızın sesine ses olacağız. Hem bu hastalıkta hem çalışma hakları için sonuna kadar arkadaşlarımızın yanındayız" dedi

Beşiktaş Belediyesi'nde İşten Atmalar

Beşiktaş Belediye'sinde taşeron firmada şoför olarak çalışan 13 işçi, 31 Ağustos'ta kendilerine gelen bir mesajla işten çıkartıldıklarını öğrendi. İşçiler, işe iade talebiyle Beşiktaş Belediyesi önünde bir araya gelerek 7 Eylül günü bir açıklama yaptı.

Yıllardır çalıştıkları belediyeden bir mesaj ile çıkarılmanın üzün-

tüsünü yaşadıklarını dile getiren işçilerden Erhan Aksoy, atılan mesajda isimlerinin bile yer olmadığını belirtti. Aksoy, "Çok zor şartlar altında geçirmekte olduğumuz, hiçbir kurumun işçi almadığı salgın döneminde, herkes gibi bizimde bakmakla yükümlü olduğumuz bir ailemiz olmasına rağmen, 3 gün önce gereksiz bir şekilde işten

atıldık" dedi.

İşten çıkarılmalarının ardından bir muhatap bulamadıklarını belirten Aksoy, "Müdürlerimiz bize sahip çıkmamış, topu taşeron şirkete atmıştır. 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde bizi hayata küstürmüşlerdir. Hakkımızı aramak için buraya geldik" diye konuştu.

Çatışmayı Körükleyen Uygulamalara Karşı Mücadele Etmeye Devam Edeceğiz

İzmir'de ÇHD, ÖHD, İHD ve TİHV Sakarya'da Kürt işçilere yapılan saldırıyı protesto için bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklama esnasında sık sık "Susma Haykır Irkçılığa Hayır", "Yaşasın Halkların Eşitliği" sloganları atılırken, basın metnini ÇHD İzmir Şube sekreteri Erdoğan Akdoğdu okudu. Akdoğdu "Dönemin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan avazı çıktığı kadar bağırıyordu: 'Kadın da olsa, çocuk da olsa gereken yapılacaktır' diye. Gereken ne idi açıkça söylemese de hepimiz biliyorduk aslında; Kürt halkının yok edilmesi için güvenlik güçlerine talimat vermişti. Tabi ki bununla da bitmeyecekti. 'Tek dil, tek bayrak,

tek din, tek vatan' dedi aynı başbakan. Kürt illerinde güvenlik güçlerine verdiği talimatı ırkçı söylemleriyle ve eylemleriyle harmanladı Türkiye coğrafyasının tamamında Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan" dedi.

Akdoğdu, kendinden olmayanı yok etmenin buyrulduğunu ve yok ettirmeye başladığını; geçtiğimiz 7 yılda kayıtlara geçen 10'un üzerinde ırkçı saldırı gerçekleştiğini belirterek "İstanbul'da işe giderken servis aracında Kürtçe konuştuğu için öldürüldü Rıdvan İşler; İstanbul Kağıthane'de işe gitmek için otobüs beklerken Kürtçe konuştuğu için öldürüldü Sedat Akbaş; Ağrı'da askerlik yaparken Kürtçe konuştuğu

in saldırıya uğrayan Fikret Aydemir günlerce tedavi gördü; Gaziantep'te askerlik yapan Yüksekova'lı genç telefonunda Selahattin Demirtaş'ın fotoğrafı olduğu için saldırıya uğradı; 74 yaşındaki Ekrem Yaşlı hastanede yatan eşiyle Kürtçe konuştuğu için saldırıya uğradı; Sakarya'da Kürtçe konuştukları için baba ve oğul saldırıya uğradı. Baba Kadir Sakçı hayatını kaybederken oğlu ağır şekilde yaralandı, Yine Sakarya'da fındık işçiliği yapan Şirin Tosun uğradığı saldırı sonucunda ağır şekilde yaralandı ve tedavi gördüğü hastanede yaşam mücadelesini kaybetti. Talimatı yerine getireceklerin adresi yine Sakarya'ydı. Mardin'in Mazıdağı ilçesinden kalkıp 1340 kilometre yol giden kadın-erkek 16 Kürt tarım işçisi uğradığı ırkçı saldırı sonucunda Sakarya'yı terk etmek zorunda kaldı. Oysa ki uğradıkları zulmü hak etmemişlerdi. Tek derterleri ekmeğe parası kazanmaktı. Belki de köyleri yakılıp yıkılmasaydı, dağları taşları bombalanıp ot bitmez hale getirilmeyeydi kendi topraklarında kendi işlerini yapacaklardı. Ama çalışmak zorundaydılar. Yok pahasına emek verip çalışmak ve para kazanmak zorundaydılar" dedi.

Memleketlerine dönen 16 tarım işçisinin, uğradıkları saldırının, ha-

ketin ve sömürülen emeklerinin hesabını sorabilecekleri kimsenin olmadığını, iktidarın kendi elleriyle ettiği ırkçılık tohumlarının meyvelerini verdiğini, sosyal medya hesaplarından paylaşılan görüntülerde gerçekleşen saldırının faillerinin açık seçik görüldüğünü, düzmece yargılamalarla adalet senaryolarının oynanmasını kabul etmeyeceklerini söyleyen Akdoğdu "Kendinden olmayanı yok ettiren bu zihniyeti tanımıyoruz. İnsanca yaşam hakkının en kutsal hak olduğunu ve herkes için mutlak olduğunu bir kez daha dile getiriyoruz. Yıllardır her türlü ırkçılık ve ayrımcılığın karşısında duran biz insan hakları savunucuları toplumsal barışı zedeleyen ve çatışmayı körükleyen bu uygulamalara karşı mücadele etmeye devam edeceğiz" dedi.

İşçi Temsilcileri Konseyi'nin kitlesel olarak destek verdiği eylem alkışlarla sona erdi.

Kaza Değil, Cinayet!

Gümrük Müşavirliği antrepusunda çalışan Uğur Örtün, uyarılara rağmen bakımı yapılmayan kapının üzerine düşmesi sonucu yaşamını yitirdi.

Emekli olması gereken 50 yaş ve üzeri bir çok işçi, emekli maaşıyla geçinemediği için çalışmak zorunda... Üstelik bazıları sağlık sorunları olmasına rağmen ağır ve tehlikeli işlerde çalışmak zorunda kalıyor. Ve her ay İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin İş Cinayetleri Rapor'undan pek çok 50 yaş üzeri işçinin yaşamını yitirdiğini öğreniyoruz.

Uğur Örtün, 60 yaşında olmasına rağmen bir antrepoda çalışıyordu. Örtün'ün çalıştığı işyerinde bulunan 3 ton ağırlığındaki kapının bakımının yapılması gerekiyordu. Kapının bakımının yapılması için defalarca uyarıda bulunuldu. Patronlar İSİG önlemleri için ödenecek parayı "gereksiz harcama" olarak gördükleri için bu uyarılara da dikkate alınmadı. Ve bakımı yapılmayan 3 ton ağırlığındaki kapı Uğur Örtün'ün üzerine düştü!..

İzmir Aliğa'da faaliyet gösteren Batıçim'e bağlı BRS Yetkilendirilmiş Gümrük Müş. Ltd. Şti'de çalışan 60 yaşındaki Uğur Örtün'ün, geçtiğimiz hafta defalarca ikazda bulunulmasına rağmen bakımı yapılmayan yaklaşık 3 ton ağırlığındaki çelik kapı üzerine düştü.

İşçiler iş kazası yaşadıklarında, tedavileri konusundaki süreç de tamamiyle meçhul... İşyerine yakın hastane var mıdır? Bu hastanede yeterli ekipman var mıdır? İşçinin götürüldüğü hastanede gereken teşhis

ve tedavi yapılır mı? Devletin hastaneleri kâr amaçlı işletme, hastaları da müşteri olarak gördüğü bir ülkede, hele de pandemi koşullarında işçinin hayatı risk altında ve deyim yerindeyse şansa kalyor...

Kapının üzerine düşmesi sonrası Aliğa Devlet Hastanesi'ne kaldırılan Örtün, buradan yetersiz ekipman gerekçesiyle Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırıldı. Hastanede MR ve renkli tomografisi çekilen Örtün, burada iki gün gözetim altında kaldı. Pandemi ve vücudunda sadece kırık olduğu gerekçesiyle taburcu edildi.

Eyde kaldığı sürede korseyle yatan Örtün, üç gün sonra fenalaşarak Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırıldı. Hastanede bağırsaklarında ezilme teşhisi konulan Örtün, tedavisinin ardından aynı gün içinde yine taburcu edildi.

Taburcu edildikten dört gün sonra evde tekrar fenalaşan Örtün, yapılan tüm müdahalelere ve kalp masajına rağmen kurtarılamadı. Ör-

tün'ün ölüm raporunun kayıtlara "iş kazası" olarak geçtiği öğrenildi.

Kayıtlara "iş kazası" olarak geçen pek çok yaralanma ve hatta ölüm göz göre göre yaşanıyor. Uğur Örtün de uyarılara rağmen bakımı yapılmayan 3 tonluk kapının üzerine düşmesi sonucu yaşamını yitirdi. Ve "Kaza, Kader Değil Cinayet!" haykırışını Uğur Örtün için tekrar etmek zorunda kalıyoruz...

Hayatını kaybeden Uğur Örtün'ün yeğeni Erdem Tepe, sürecin takipçisi olacaklarını ve otopsi raporunun açıklamasının ardından şirketi ve hastaneleri dava edeceklerini belirtti.

Tepe, "Acılıyız, çok sağlıklı olan bir kişi bir hafta içinde hiçbir şeyi yokken hayatını kaybetti. Bu tip iş kazalarının olmaması ve bunun son olması için mücadele edeceğiz" dedi.

Uğur Örtün önceki gün Karşıyaka Doğançay Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Yüzlerce PTT Çalışanı Virüse Yakalandı

Türkiye'de artan koronavirüs vaka sayılarına paralel olarak PTT şubelerinde ve çalışanlarında da vaka sayıları günden güne artıyor. Bugüne kadar PTT iş yerlerinde 40'in üzerinde şube ve 20'in üzerinde merkez karantinaya alındı.

Son olarak Diyarbakır ve Nevşehir'de bulunan iki PTT işyeri, salgın nedeniyle karantinaya alındı. Nevşehir PTT Başmüdürlüğü'ne

bağlı PTT Kargo şubesinde ve Diyarbakır'ın Çınar ilçesindeki PTT şubesinde bazı çalışanların Covid-19 testi pozitif çıktı. Bunun üzerine iki şube de karantinaya alındı.

KESK Haber-Sen Örgütlenme Sekreteri İbrahim Damatoğlu, şu anda tespit edebildikleri kadarıyla İstanbul'da 360, İzmir'de 32, Ankara'da 150'nin üzerinde PTT çalışanının Covid-19'a yakalandığını

belirtti ve "Diyarbakır'da 28 arkadaşımız pozitif, 74 arkadaşımız karantinada. Urfa'da 41 pozitif vaka ile karantinada olan 10 arkadaşımız var. Sakarya'da 22, Siirt'te 14, Elazığ'da 13, Samsun'da 14 pozitif vaka var. Karabük ve Eskişehir'de 4'er vaka, Batman ve Van'da 3'er vaka, Zonguldak ve Adıyaman'da 2'ser vaka tespit ettik. Öte yandan Van, Zonguldak ve İstanbul'da yoğun bakımda olan arkadaşlarımız var. Bu sayılar her gün hızla değiş-

yor, tespit etmekte zorlanıyoruz. Gerçek sayının daha fazla olduğunu söyleyebiliriz" diye konuştu.

